

lille, men der er jo endog en Nedgang fra 1904—1905, og det forekommer mig, at den Tilvækst, der er i Dødelighedstallet for spæde Børn, er forholdsvis større end den Tilvækst, der er i Fødslernes Antal. Nu vil det vel altid blive saadan, hvor vidt man end naaar frem i Omsorg for spæde Børn, at Dødeligheden vil være stor i den Alder — det viser sig saaledes, at i Tidsrummet 1901—05 døde af 10,000 Mennesker 2,348 i en Alder af under 1 Aar —, men man skal dog saa højt op som over 80 Aars Alderen for at finde en ligesaa stor Dødelighedsprocent. Jeg vil da anse det for meget muligt, at hygiejniske Foranstaltninger og omhyggelig Pleje kunne raade nogen Bod paa dette Forhold og bringe dette Tal ned. Det vil sikkert ikke være en for stor Opgave for Staten.

Der er endvidere til Lovforslaget knyttet en Bestemmelse om at tillægge Anstalten en Ret til Uddannelse af Jordemødre. Jeg føler mig ganske forvisset om, at Trangen hertil er særdeles levende navnlig i Jylland, idet man har Erfaring for, at det i adskillige Egne er meget vanskeligt, undertiden ret umuligt, at faa de ledige Pladser besatte. Det er mig bekendt, at adskillige Amtsraad gentagne Gange have rettet Henvendelser til Autoriteterne om en Ændring i dette Forhold.

Det er vel nok det nu „afdøde“ Sundhedskollegium, der ved sin Modstand mod dette Krav har forhindret, at det blev gennemført. Man har fra den Side sagt, at man ikke paa den nuværende Fødselsstiftelse havde Plads til Uddannelse af flere; men jeg tillader mig at tro, at hvis man havde næret Ønske om at afhjælpe Trangen, kunde det sikkert være sket. Det er jo nemlig i høj Grad usandsynligt, at Lovgivningsmagten skulde have modsat sig Krav om Udvidelse paa dette Omraade. Man har endvidere fra den Side henvist til en Lønforhøjelse som Universalmiddel til at afhjælpe Trangen. Jeg finder det nu i og for sig ikke urimeligt, at ogsaa Jordemødre faa Del i den Lønningsforhøjelse, der i de senere Aar er gennemført navnlig for de lavest lønnede Bestillingsmænd, og Jordemødrene høre jo ikke til de højst lønnede. Men for det første maa det jo ikke overses, at deres faste Løn kun er en lille Del af deres Indtægter, og dernæst kan man vel heller ikke se bort fra, at i de Tilfælde, hvor der er en Jordemodermand, har han ogsaa Pligt til at bidrage til Familiens Underhold. Men ganske bortset derfra synes det mig selvindlysende, at selv om man bringer Lønnen op til en nok saa

stor Højde, vil dette i og for sig ikke være tilstrækkeligt til at afhjælpe den Trang, der er til Tilgang. Hvis det var Utilfredsheden med Lønnen, der var det afgørende, saa maatte det snarere give sig Udslag i for ringe Tilgang til Jordemodernskolen. Men det er jo ingenlunde Tilfældet. Der melder sig vistnok sædvanlig et Par Hundrede Elever til Optagelse. Sidste Aar var det 221, men der blev kun optaget 32. Nu forekommer det mig at være ret selvindlysende, at en Tilgang af 32 Jordemødre om Aaret ikke er i Stand til at rekruttere den Afgang, der maa være. Og for øvrigt synes denne Indskrænkning af Jordemødrenes Antal mig ogsaa at være et ret utidigt Formynderskab overfor de Kvinder, der have ønsket under de foreliggende Vilkaar og Omstændigheder at benytte den Gerning som Levevej. Hvis derfor Sundhedskollegiets Forsvinden har været en medvirkende Aarsag til, at dette Lovforslag er kommet frem, er det en yderligere Grund til at være taknemmelig derfor.

Af de Grunde, jeg har nævnt, vilde det være ret ønskeligt, om Lovforslaget maatte blive gennemført. Jeg saa helst, det skete, endogsaa i denne Samling, for den tilstedeværende Trang er i høj Grad ubehagelig for Befolkningen, og der er vel i lige høj Grad Trang til de forskellige Afdelinger, Lovforslaget tager Sigte paa.

Der findes i § 3 en Bestemmelse om en procentvis Lønning af Lægen. Jeg skal ikke kunne sige, om det netop er et passende Procenttillæg, der foreslaas givet ham af henholdsvis 20 og 40 Kr. for Patienter paa Fælles- og Enestue. Da jeg nu antager, at Anstalten paa Grund af den store Trang til den vil blive fuldt belagt, kunde det nok være, at den procentvise Lønningsmaade kunde blive noget for rigelig. Jeg misunder ikke en saa betydelig Læge, som det skal være, en til hans Ansvar svarende Løn, men jeg vilde anse det for heldigt, om baade han og andre paa Forhaand kunde overskue, hvor stor den var. Som sagt, det er muligt, at der skal dette Tillæg til for netop til den Plads at faa en anset Læge med den fornødne Dygtighed.

Lovforslaget er ikke formet saaledes, at Anstalten skal ligge i en bestemt By. Jeg anser det for at være heldigt, da vi altsaa derved ere fritagne for at komme ind paa Strid derom ved denne Lejlighed, og jeg anser det ogsaa for heldigt, at ikke den enkelte By, som muligvis kunde være nævnt, kan udnytte den Chance, det giver. Jeg mener blot at burde nævne, at af de Byer, der